

تأثیر مقادیر مختلف کوددامی بر خصوصیات کمی و کیفی چغندرقند در تناوب گندم و چغندرقند

Effects of different manuring levels on some quantity and quality factors of sugar beet in wheat-sugar beet rotation

داریوش فتح‌الله طالقانی^۱، سعید صادقزاده^۲، حمید نوشاد^۱، مجید دهقان‌شوار^۳، قاسم توحیدلو^۱ و فرخانز حمدی^۳

د. فتح‌الله طالقانی، س. صادق‌زاده، ح. نوشاد، م. دهقان‌شوار، ق. توحیدلو و ف. حمدی. ۱۳۸۵. تأثیر مقادیر مختلف کوددامی بر خصوصیات کمی و کیفی چغندرقند در تناوب گندم و چغندرقند چغندرقند (۲۲-۶۷): ۲۲-۶۷.

چکیده

خاک‌های زراعی ایران اکثرًا از نظر ماده‌آلی فقیر هستند لذا استفاده از مواد آلی می‌تواند راه کاری مؤثر در جهت بهبود ساختمان و خصوصیات فیزیکی و شیمیائی خاک، افزایش عملکرد محصول و رسیدن به یک کشاورزی پایدار باشد. این تحقیق به منظور بررسی تأثیر مصرف کوددامی بر عملکرد کمی و کیفی محصول چغندرقند طی سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۳ در مزرعه آزمایشی مؤسسه تحقیقات چغندرقند واقع در کرج انجام شد. طرح به صورت بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار و با سه تیمار شامل: بدون مصرف کوددامی (شاهد)، مصرف ۳۰ و ۶ تن کوددامی در هکتار به صورت کرت‌های ثابت اجرا شد. تناوب اعمال شده شامل: گندم - چغندرقند بود که در دو دوره به اجرا درآمد. به منظور کاهش اثر سوء مصرف کوددامی بر خصوصیات کیفی چغندرقند، مقادیر کوددامی موردنظر در فصل پائیز و قبل از کشت گندم مصرف شد. در محصول گندم، صفات مهم از قبیل عملکرد دانه و وزن کل ماده خشک مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که عملکرد ریشه در زراعت چغندرقند با مصرف کوددامی بطور معنی‌دار افزایش می‌یابد. هر چند مصرف کوددامی (حتی قبل از کشت گندم) باعث کاهش درصد قند شده بود، ولی در نهایت عملکرد شکر در هکتار افزایش یافت. عملکرد شکر از ۵/۷۸ تن در هکتار در تیمار بدون مصرف کوددامی، به ۷۳/۶ تن در هکتار در تیمار با مصرف ۳۰ تن کوددامی رسید. در تیمار مذکور درصد کربن آلی خاک مزرعه آزمایشی از ۸۱/۰ به ۹۴/۰ درصد افزایش یافت. شاخص بهبود شرایط فیزیکی خاک مزرعه نیز که وزن مخصوص ظاهری خاک در عمق ۲۰-۰ سانتی‌متری بود، از ۱/۴۶ در تیمار بدون مصرف کوددامی به ۱/۳۸ گرم بر سانتی‌متر مکعب در تیمار ۳۰ تن کوددامی در هکتار کاهش یافت که نشان دهنده بهبود شرایط فیزیکی خاک مزرعه آزمایشی بود.

واژه‌های کلیدی: تناوب، چغندرقند، خصوصیات شیمیائی خاک، خصوصیات فیزیکی خاک، کرج، کوددامی، گندم، ماده‌آلی، وزن مخصوص ظاهری خاک

E-mail: taleghani@sbsi.ir

۱- اعضای هیئت علمی مؤسسه تحقیقات چغندرقند

۲- عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال

۳- کارشناس مؤسسه تحقیقات چغندرقند

مقدمه

استفاده از کودهای دامی علاوه بر افزایش ماده‌آلی خاک، باعث افزایش فعالیت میکرووارگانیسم‌ها شده و بدین ترتیب ساختمان خاک بهبود قابل ملاحظه‌ای می‌یابد. اکثر خاک‌های زراعی کشور از نظر ماده‌آلی فقیر می‌باشند. استفاده از مواد آلی راه کاری مؤثر در جهت افزایش عملکرد محصول و کشاورزی پایدار می‌باشد (توحیدلو ۱۳۸۰). کودهای آلی حیوانی به دلایل مختلفی مفید هستند. بخش اعظم این اثرات مطلوب ناشی از تأمین نیتروژن در اوایل و در سرتاسر فصل رشد است که به صورت نیترات در اثر تجزیه اوره، ترکیبات آمینی و پروتئین‌های حیوانی و گیاهی آزاد می‌شود. مصرف کودهای حیوانی اغلب درصدقدنده کاهش و غلظت نیتروژن آمینی را افزایش می‌دهد. کاربرد مقادیر زیاد کود نیمه‌جامد حیوانی، فاضلاب و کودمرغی ممکن است اثر سویی بر کیفیت قند داشته باشد، محصولی که در آن کودحیوانی مصرف شده باشد، بهندرت بیش از ۴۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار در زمان کاشت احتیاج دارد (کوچکی و سلطانی ۱۳۷۵).

روحی و همکاران در سال ۱۳۷۷ گزارش نمودند که کوددامی موجب افزایش ماده‌آلی خاک و در نهایت عملکرد محصول چندرقدنده است. والز و استراند (Vales and Strand 1991) تأثیر عمق پوکی خاک و استفاده از کوددامی را بر روی عملکرد و کیفیت

چندرقدنده مورد بررسی قرار دادند. در این آزمایش با استفاده از ۴۰ تن در هکتار کوددامی به علاوه ۴۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بیشترین عملکرد ریشه معادل ۵۱/۱۸ تن در هکتار حاصل شد ولی درصد قند مقداری کاهش پیدا کرد. رابینسون (Robinson 1988) استفاده از کوددامی و دو روش آبیاری بارانی و نشتی را در مناطق خشک بر روی چندرقدنده مورد بررسی قرار داد. استفاده از کوددامی در زمین‌های شنی مناطق خشک باعث تجمع نمک در سطح خاک گردید که اثر نامطلوبی بر جوانه‌زنی بذر چندرقدنده گذاشت اما درنهایت افزایش عملکرد ریشه را در پی داشت. در بین دو روش آبیاری، روش بارانی عملکرد بیشتری را ایجاد نمود. مارتینویچ و همکاران (Martynovich et al. 1995) گزارش نمودند که کودآلی در تناوب‌های مختلف، محصول ریشه چندرقدنده را تا ۲۴ درصد افزایش داد. استرووسکا و کوشینسکا (Ostrowska and Kucinska 1995) عنوان نمودند که به ازاء کاربرد ۳۰ تن کوددامی، ۵ تن کلش، ۵۰ کیلوگرم نیتروژن و کود سبز *Phacelia* در هر هکتار، عملکرد محصولات در تناوب چندرقدنده، گندم زمستانه، جو زمستانه و محصولات صیفی افزایش می‌یابد. جیاردینی و همکاران (Giardini et al. 1995) با استفاده از تناوب سه ساله چندرقدنده، سویا، گندم گزارش کردند که کاربرد کودهای شیمیایی به همراه کود مایع گاوی

شرکت کشت و صنعت و دامپوری مغان انجام شد سه سطح کوددامی شامل: شاهد (بدون مصرف کوددامی)، ۲۰ و ۴۰ تن در هکتار مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که مصرف کوددامی عملکرد ریشه را به طور معنی‌داری افزایش داده ولی درصد قند را کاهش داد. عملکردهای در تیمار شاهد ۶۶ تن و با مصرف ۴۰ تن کوددامی به حدود ۷۳ تن در هکتار رسید. با آزاد شدن تدريجی نیتروژن از کوددامی تا پایان دوره رشد گیاه، نیتروژن و مواد ناخالص بیشتری جذب ریشه شده و نهایتاً نسبت آب در ریشه افزایش و درصد قند کاهش یافت. در نتیجه عملکرد شکر در بین تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی‌داری با یکدیگر نشان نداد (نحوی ۱۳۷۵).

در تحقیقی که در کرمان انجام شد، اثر مصرف مقادیر مختلف کوددامی و شیمیائی شامل سولفات پتاسیم و اسید بوریک بر عملکرد کمی و کیفی چغدرقند مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد مصرف کوددامی باعث افزایش عملکرد ریشه شد. بیشترین عملکرد ریشه به مقدار ۵۷/۸۳ تن در هکتار، به مصرف ۲۰ تن کوددامی خشک در هکتار تعلق داشت که حدود هشت درصد بیشتر از تیمار شاهد بود. سطوح مختلف سولفات پتاسیم و اسید بوریک مورد بررسی اثر معنی‌داری بر افزایش عملکرد ریشه نداشتند (جواهری ۱۳۷۹).

به مقدار ۲۰۰ لیتر در هکتار موجب افزایش عملکرد محصول در گیاهان فوق الذکر شد. بوگوسلاوسکی (Boguslawski 1995) اثر متقابل انواع مختلف کوددامی با کودشیمیائی را در یک دوره شش ساله در دو نوع تناوب مشخص کرد. نتایج تحقیق نشان داد که کوددامی موجب افزایش نسبتاً زیاد عملکرد چغدرقند شد. اما بر روی گندم زمستانه تأثیر کمی داشت. (Hulsbergen et al. 1992) نتیجه تناوب ۲۴ ساله در یک خاک با بافت لومی شنی در آلمان را که از پنج سطح کود نیتروژن، به همراه کوددامی مصرف شده بود را گزارش نمودند. تناوب به کار رفته سبزمنی، غلات و چغدرقند بود. در نهایت پس از تعیین مقادیر نیتروژن جذب شده بیشترین عملکرد از تیمارهای ترکیبی کودشیمیائی و کوددامی به دست آمد. نایدنوف و همکاران (Naidenov et al. 1991) نتایج به دست آمده از مصرف توأم کودشیمیائی، کوددامی و کلسیم را در یک تناوب ۱۰ ساله که شامل گندم زمستانه، آفتابگردان، ذرت (دانه‌ای و علوفه‌ای)، چغدرقند و لویبا بود، را گزارش نمودند. نتایج نشان داد که کودهای شیمیائی به همراه بقایای محصول قبلی به اندازه کوددامی بر روی محصول بعدی مؤثر بوده است.

در تحقیقی که در سال ۱۳۷۴ به منظور بررسی واکنش گیاه چغدرقند به مقادیر مختلف کوددامی در

۱۳۷۹ و ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ بالافاصله نسبت به کشت گندم اقدام شد. در سال های ۱۳۸۰ و ۱۳۸۲ پس از برداشت گندم و به منظور تسريع در تجزیه کلش باقی مانده از این محصول به ترتیب حدود ۸۰ و ۵۰ کیلوگرم کودنیتروژنه از منبع اوره مصرف و عملیات شخم انجام شد. در تاریخ های ۸۱/۲/۳۱ و ۸۳/۲/۲۲ نسبت به کشت چندرقند با استفاده از رقم مولتی ژرم BR1 اقدام شد(جدول شماره ۱). کلیه عملیات داشت از قبیل آبیاری، مبارزه با آفات، بیماری ها و علف های هرز با نظر کارشناسان مربوطه و در حد بهینه صورت گرفت. به تمامی تیمارها به طور یکسان مقدار ۹۵ کیلوگرم کودنیتروژنه از منبع اوره پس از تشكیل در مرحله ۴-برگی داده شد. برداشت نهایی در سال های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۳ به ترتیب در تاریخ های نوزدهم و هفدهم آبان ماه و در سطحی به ترتیب معادل ۳۰ و ۱۵ مترمربع از هر کرت آزمایشی انجام شد. صفات کمی و کیفی ریشه شامل: وزن اندام هوائی، عملکرد ریشه، عملکرد شکر، درصد قند و ناخالصی های موجود در ریشه اندازه گیری شدند. داده های به دست آمده با استفاده از نرم افزار آماری MSTAT-C تجزیه واریانس ساده، مرکب و مقایسه میانگین ها نیز با استفاده از روش دانکن انجام شد.

چنانچه ملاحظه می شود نتایج اکثر تحقیقات فوق نشان می دهند که مصرف کوددامی بر عملکرد کمی ریشه چندرقند تأثیر مثبت و بر عملکرد کیفی تأثیر منفی داشته است. نکته قابل توجه آن که در اکثر قریب به اتفاق مطالعات قبلی مصرف کوددامی بالافاصله قبل از کشت چندرقند صورت گرفته و تأثیر بلند مدت آن نیز مدنظر نبوده است. بنا به دلایل فوق تحقیق حاضر به منظور تعیین مقدار مصرف این نوع کودها و با استفاده از کرت های ثابت و قبل از کشت گندم، در دو دوره تناوب گندم - چندرقند که یکی از متدائل ترین تناوب های مناطق چندرکاری کشور می باشد به مرحله اجرا در آمد.

مواد و روش ها

این تحقیق به منظور بررسی تأثیر مصرف کوددامی بر عملکرد کمی و کیفی محصول چندرقند طی سال های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۳ در مزرعه آزمایشی مؤسسه تحقیقات چندرقند واقع در کرج انجام شد. طرح به صورت بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار و با سه تیمار شامل: بدون مصرف کوددامی (شاهد)، مصرف ۳۰ و ۶۰ تن کوددامی در هکتار به صورت کرت های ثابت اجرا شد. پس از مصرف کوددامی (کود گوسفنده پوسیده) در کرت های ثابت در پائیز سال های

جدول ۱ برنامه زمانی عملیات مهم انجام شده در تناوب گندم و چندرقند در طول دوره تحقیق

Table 1 Time schedule of the important cultivation conducted in the wheat- sugar beet rotation during investigation

عملیات (Cultivation) سال (Year)	اعمال تیمار کود دامی (Application of manure)	کاشت گندم (Wheat sowing)	برداشت گندم (wheat harvesting)	کاشت چندرقند (Sugar beet planting)	برداشت چندرقند (sugar beet harvesting)
۱۳۷۹	هجدهم مهر (10 Oct.)	یازدهم آبان (2 Nov.)	-	-	-
۱۳۸۰	-	دوادهم تیر (3 Jul.)	-	-	-
۱۳۸۱	سوم آذر (24 Nov.)	چهارم آذر (25 Nov.)	-	سی و پنجم اردیبهشت (21 May)	نوزدهم آبان (10 Nov.)
۱۳۸۲	-	-	چهاردهم تیر (5 Jul.)	-	-
۱۳۸۳	-	-	-	بیست و دوم اردیبهشت (12 May)	هفدهم آبان (8 Nov.)

نتایج و بحث

۱۴/۲۱ درصد بوده است. بنابراین با مصرف کوددامی،

در صدقند کاهش چشمگیری یافته است به طوری که در مقایسه تیمارهای شاهد و مصرف ۶۰ تن کوددامی بیش از دو واحد اختلاف در در صدقند مشاهده می‌شود. دلایل این موضوع احتمالاً به حجمی‌تر شدن اندازه ریشه در تیمارهای مصرف کوددامی مرتبط می‌باشد. زیرا نتایج تحقیقات قبلی نشان داده است که همبستگی منفی بین اندازه ریشه و در صدقند موجود در آن وجود دارد. این موضوع با تحقیقات انجام شده قبلی مطابقت دارد (نجفی نژاد؛ ۱۳۷۵؛ Vales and Strand 1991).

خلاصه نتایج جدول تجزیه واریانس مرکب (جدول شماره ۲) نشان می‌دهد که بین تیمارهای مصرف کوددامی اختلاف معنی‌داری با اطمینان ۹۹ درصد از نظر در صدقند ریشه وجود دارد. نتایج جدول مقایسه میانگین صفات (جدول شماره ۳) میان آن است که بیشترین مقدار در صدقند به میزان ۱۶/۴۸ درصد به تیمار بدون مصرف کوددامی (شاهد) اختصاص دارد. این در حالی است که مقدار در صدقند در تیمارهای مصرف ۳۰ و ۶۰ تن کوددامی به ترتیب ۱۴/۸۲ و

جدول ۲ تجزیه واریانس مرکب اثر کوددامی بر برخی صفات کمی و کیفی چند رنگ طی سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۳
Table 2 Combined analysis of variance of sugar beet characters affected by manure during 2002-2004

درجه آزادی df	عملکرد ریشه RY (t ha ⁻¹)	قند ریشه Pol(%)		عملکرد شکر SY(t ha ⁻¹)	وزن اندام هوائی ShW(t ha ⁻¹)		
		MS	Prob.		MS	Prob.	MS
سال Year(Y)	48.906	-	71.64	0.0003	21.626	0.0083	782.1
سال/تکرار R/Y	53.159	-	0.512	-	0.92		28.738
کوددامی Manure(M)	473.58	0.0003	8.284	0.0006	4.918	0.0175	51.87
سال×کوددامی M×Y	47.247	0.1306	0.383	0.4067	1.402	0.1982	3.659
خطای آزمایش Error	17.803	-	0.38	-	0.703	-	8.203
ضریب تغییرات							
Coef. of Var.	9.49%		4.06%		12.51%		13.57%

	درصد قند ملاس MS(%)		نیتروژن مضره α-N(meq/100gr root)		پتاسیم K(meq/100gr root)		سدیم Na(meq/100gr root)	
	MS	Prob.	MS	Prob.	MS	Prob.	MS	Prob.
سال Year(Y)	0.627	0.2907	0.176	-	0.961	0.0729	11.681	0.0766
سال/تکرار R/Y	0.424	-	1.24	-	0.164	-	2.074	-
کوددامی Manure(M)	0.835	0.0361	0.74	0.1057	0.437	0.0466	3.185	0.0462
سال×کوددامی M×Y	0.138	-	0.16	-	0.138	0.2886	0.46	-
خطای آزمایش Error	0.161	-	0.245	-	0.095	-	0.688	-
ضریب تغییرات								
Coef. of Var.	10.95%		29.85%		4.96%		17.00%	

ریشه بوده ولی با مصرف کوددامی به میزان ۳۰ و ۶۰ تن در هکتار این مقدار به ترتیب به ۶/۳۵ و ۶/۳۸ میلی‌اکی والان در صدگرم خمیر ریشه افزایش یافته است. بنابراین دو تیمار اخیرالذکر در یک گروه جداگانه آماری نسبت به تیمار شاهد قرار گرفته‌اند. با توجه به وجود مقدار زیادی املاح در کودهای دامی افزایش مقادیر پتاسیم و سایر مواد دیگر هم چون سدیم و نیتروژن قابل انتظار می‌باشد.

بین تیمارهای مصرف کوددامی اختلاف معنی‌دار آماری با اطمینان ۹۵ درصد از نظر ناخالصی‌های ریشه همانند پتاسیم و سدیم وجود دارد. بنابراین باستی در مصرف این نوع کودها از نظر کیفیت محصول توجه ویژه مبذول داشت. از نتایج جدول ۳ چنین استبطاً می‌شود که مقدار پتاسیم موجود در ریشه گیاه با مصرف کوددامی افزایش یافته است به‌طوری که در تیمار بدون مصرف کوددامی (شاهد) مقدار پتاسیم ۵/۹۰ میلی‌اکی والان در یک صدگرم خمیر

جدول ۳ گروه‌بندی میانگین برخی صفات کمی و کیفی محصول چندین قند طی سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۳

Table 3 Means grouping of evaluated characters in sugar beet during 2002-2004

تیمار Treatment	RY (t ha ⁻¹)	عملکرد ریشه Pol(%)	قند ریشه SY(t ha ⁻¹)	عملکرد شکر WSY(t ha ⁻¹)	پتابسیم K	سدیم NA	نیتروژن مضره α-N	درصد قند ملاس MS(%)	وزن اندام هوای ShW(t ha ⁻¹)
(meq/100gr root)									
Check شاهد	35.22B	16.48A	5.78B	4.64B	5.9B	4.05B	1.27A	3.24B	17.78A
Manure(30 t ha ⁻¹) (تن کوددامی)	45.22AB	14.82B	6.73A	5.01A	6.38A	5.16A	1.76A	3.84A	22.22A
Manure(60 t ha ⁻¹) (۶۰ کوددامی)	52.94A	14.21B	7.59A	5.52A	6.35A	5.43A	1.95A	3.93A	23.33A

* - در هر ستون اعداد دارای یک حرف مشترک تفاوت معنی‌دار با یکدیگر ندارند.

* Number with some symbols are not significantly different.

چندین قند در تیمار مصرف ۶۰ تن کوددامی افزایش یافته است که نشان‌دهنده افزایش بیش از ۵۰ درصدی در مقدار نیتروژن مضره ریشه می‌باشد. در خصوص قندملاس نیز اختلاف معنی‌دار آماری در سطح پنج درصد بین تیمارهای مختلف مصرف کوددامی وجود دارد. نتایج جدول شماره ۳ نیز نشان می‌دهد که بیشترین قند ملاس به میزان ۳/۹۳ درصد متعلق به تیمار مصرف ۶۰ تن کوددامی در هکتار است که با تیمار مصرف ۳۰ تن کوددامی در هکتار ۳/۸۴ درصد) در یک گروه آماری قرار دارند. مقدار قندملاس در تیمار بدون مصرف کوددامی ۳/۲۴ درصد بوده است که در یک گروه جداگانه آماری نسبت به سایر تیمارها قرار دارد. این مطلب نشان‌دهنده آن است که با مصرف کوددامی میزان قند موجود در ملاس (قندی که در کارخانه‌های قند قابل استحصال نمی‌باشد) افزایش می‌باید. بنابراین نشان‌دهنده اثر سوء این نوع کودها بر کیفیت محصول چندین قند می‌باشد.

نتایج مندرج در جدول ۳ مقایسه میانگین صفات نشان‌دهنده آن است که در خصوص مقدار سدیم موجود در ریشه نیز روند مشابهی وجود دارد. به طوری که در تیمار بدون مصرف کوددامی مقدار سدیم ۴/۰۵ میلی‌اکی‌والان در صدگرم خمیریشه بوده است و این مقدار در تیمارهای مصرف ۳۰ و ۶۰ تن کوددامی به ترتیب به ۵/۱۶ و ۵/۴۳ میلی‌اکی‌والان در صد گرم خمیریشه افزایش یافته است و همانند پتابسیم، دو تیمار مصرف کوددامی به میزان ۳۰ و ۶۰ تن در هکتار در یک گروه جداگانه آماری نسبت به تیمار شاهد قرار گرفته‌اند.

روند تغییرات نیتروژن مضره موجود در ریشه در جدول ۳ نشان‌دهنده آن است که با افزایش مصرف کوددامی مقدار نیتروژن مضره افزایش می‌باید. به طوری که مقدار نیتروژن مضره از ۱/۲۷ میلی‌اکی‌والان در صدگرم خمیریشه چندین قند در تیمار بدون مصرف کوددامی به ۱/۹۵ میلی‌اکی‌والان در صد گرم خمیریشه

یکی از صفات مهم در زراعت چغندرقند عملکرد ریشه می‌باشد. نتایج جدول ۲ بیان گر آن است که بین تیمارهای مصرف کوددامی اختلاف معنی‌دار آماری با اطمینان ۹۹ درصد از نظر عملکرد ریشه وجود دارد. نتایج جدول ۳ مقایسه میانگین صفات نیز مبین آن است که بیشترین مقدار عملکرد ریشه به میزان ۵۲/۹۴ تن در هکتار به تیمار مصرف ۶۰ تن کوددامی در هکتار اختصاص داشته که با تیمار مصرف ۳۰ تن کوددامی در هکتار و با عملکرد ریشه ۴۵/۲۲ تن در هکتار در یک گروه آماری قرار داشتند. این در حالی است که در تیمار شاهد مقدار عملکرد ریشه ۳۵/۲۲ تن در هکتار بود که در یک گروه جداگانه جای داشت. بنابراین مصرف کوددامی در زراعت چغندرقند باعث افزایش عملکرد ریشه به میزان قابل ملاحظه‌ای خواهد شد. به طوری که در این آزمایش با مصرف ۳۰ تن کوددامی در هکتار مقدار عملکرد ریشه حدود ۳۰ درصد افزایش یافت.

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که بین تیمارهای سطوح مختلف مصرف کوددامی اختلاف معنی‌دار آماری با اطمینان ۹۹ درصد از نظر عملکرد شکر وجود دارد. نتایج جدول ۳ نیز حاکی از آن است که بیشترین مقدار عملکرد شکر به میزان ۷/۵۹ تن در هکتار مربوط به تیمار مصرف ۶۰ تن کوددامی در هکتار است که با تیمار مصرف کوددامی به میزان ۳۰ تن در هکتار و تولید شکر به مقدار ۶/۷۳ تن در هکتار در یک گروه آماری قرار دارند. مقدار عملکرد شکر در تیمار بدون

یک بار دیگر لازم به ذکر است که در این آزمایش، کودهای دامی قبل از کشت گندم و در کرت‌های ثابت مصرف شده بود تا بدین طریق اثر سوء کودهای آلی بر کیفیت محصول چغندرقند کاهش یابد که این مورد در نتایج آزمایش مرجوی و جهاد‌اکبر در سال ۱۳۸۱ نیز گزارش شده است. ولی نتایج نشان می‌دهد که این نوع مدیریت نیز نتوانسته است اثر سوء این نوع کودها را بر محصول چغندرقند رفع نماید گرچه باعث کاهش این نوع اثرات گشته است.

بین وزن اندام هوایی تیمارهای مختلف مصرف کوددامی اختلاف معنی‌دار آماری با اطمینان ۹۵ درصد وجود دارد. نتایج جدول ۳ مقایسه میانگین صفات نشان می‌دهد که با مصرف کوددامی، مقدار اندام هوایی مرتباً افزایش یافته است. مشاهدات مزرعه‌ای در طول فصل زراعی نیز مؤید این موضوع بود به طوری که در تیمارهای مصرف کوددامی مقدار اندام هوایی بیشتر و رنگ برگ‌ها نیز با تیمار بدون مصرف کوددامی متفاوت بوده و گیاهان از شادابی بیشتری برخوردار بودند. به طوری که مقدار اندام هوایی از ۱۷/۷۸ در تیمار شاهد به ۲۲/۲۲ و ۲۳/۳۳ تن در هکتار به ترتیب در تیمارهای مصرف ۳۰ و ۶۰ تن کوددامی در هکتار افزایش یافته و این دو تیمار در یک گروه جداگانه آماری نسبت به شاهد قرار داشتند. بدین ترتیب با مصرف کوددامی به ۳۰ مقدار ۶۰ تن در هکتار مقدار اندام هوایی حدود ۳۰ درصد افزایش یافته است که مقدار قابل ملاحظه‌ای در زراعت چغندرقند می‌باشد.

غذایی ماکرو و میکرو، در بهبود خواص فیزیکی خاک نیز جویا شد.

بررسی وزن مخصوص ظاهری خاک در کرت‌های ثابت و در سال‌های مختلف اجرای آزمایش نشان می‌دهد (جدول ۴) که در سال اول اجرای این تحقیق (سال ۱۳۸۰) وزن مخصوص ظاهری خاک در عمق ۰-۲۰ سانتی‌متر قبل از مصرف کوددامی ۱/۳۴ گرم بر سانتی‌متر مکعب بوده است و پس از اعمال تیمار ۶۰ تن کوددامی در سال پایانی (سال ۱۳۸۲) این مقدار به ۱/۲۷ گرم بر سانتی‌متر مکعب کاهش یافته است که نشان دهنده بهبود شرایط فیزیکی خاک مزرعه آزمایشی بود. کاهش وزن مخصوص ظاهری خاک مزرعه آزمایشی یکی از دلایل افزایش عملکرد ریشه در تیمارهای مصرف کوددامی می‌باشد.

مصرف کوددامی ۵/۷۸ تن در هکتار بوده است. بدین ترتیب این تیمار در یک گروه جداگانه آماری نسبت به سایر تیمارها قرار دارد. بنابراین با افزایش مقدار کوددامی عملکرد شکر افزایش یافته است. این در حالی است که در مبحث‌های گذشته به تأثیر سوء مصرف کوددامی در درصد قند ریشه اشاره شد. بنابراین آثار مثبت مصرف کوددامی بر عملکرد ریشه نه تنها باعث جبران تأثیر سوء آن بر درصد قند شده است بلکه موجب گشته که عملکرد شکر به میزان معنی‌داری افزایش یابد. به طوری که با مصرف ۳۰ تن کوددامی در هکتار مقدار عملکرد شکر حدود ۲۰ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش داشته است. علت تأثیر مثبت مصرف کودهای دامی بر محصول چندین قند را باستی علاوه بر تأثیر آن‌ها در تأمین مقدار قابل توجهی از عناصر

جدول ۴: وزن مخصوص ظاهری خاک در تیمارهای مختلف مصرف کوددامی در طول دوره تحقیق (گرم بر سانتی‌متر مکعب)

Table 4 Soil bulk density in different treatments of manure applied during the investigation period (g/cm^3)

	سال ۱۳۸۲ (پس از برداشت گندم) 2003 (after wheat harvest)		سال ۱۳۸۰ (پس از برداشت گندم) 2001 (after wheat harvest)		تیمار Treatment
	عمق ۰-۲۰ سانتی‌متر Depth (0-20) (cm)	عمق ۲۰-۴۰ سانتی‌متر Depth(20-40)(cm)	عمق ۰-۲۰ سانتی‌متر Depth (0-20) (cm)	عمق ۲۰-۴۰ سانتی‌متر Depth(20-40)(cm)	
Depth (20-40) (cm)					
1.63	1.40	1.83	1.46		تیمار بدون مصرف کوددامی Without manure
1.57	1.30	1.61	1.38		تیمار مصرف ۳۰ تن کوددامی در هکتار With 30 t/ha manure
1.43	1.27	1.64	1.34		تیمار مصرف ۶۰ تن کوددامی در هکتار With 60 t/ha manure

بوده است. این نتایج نشان می‌دهد که علاوه بر اثرات کوددامی در تأمین قسمتی از مواد غذائی موردنیاز گیاه که در مقالات قبلی بیشتر به آن پرداخته شده است، نبایستی از اثر آن بر حفظ رطوبت خاک و قراردادن گیاه در شرایط مطلوب‌تر از نظر رطوبتی غافل شد. با توجه به شرایط خشک کشور و فقر اراضی کشاورزی از نظر مقدار ماده‌آلی، استفاده از این نوع کودها در حدامکان جهت افزایش ماده‌آلی خاک و حفظ رطوبت در مزارع مفید خواهد بود.

یکی دیگر از دلایل افزایش عملکرد ریشه و متعاقباً افزایش عملکرد شکر در تیمارهای مصرف کوددامی، تأثیر مثبت این نوع کودها در حفظ رطوبت خاک می‌باشد. میانگین نتایج نمونه‌برداری‌های انجام شده قبل از آبیاری در طول فصل رشد در این خصوص نشان داد که درصد رطوبت خاک در عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری مزرعه آزمایشی در تیمار بدون مصرف کوددامی ۱۲/۲۰ و در تیمارهای مصرف ۳۰ و ۶۰ تن کوددامی در هکتار به ترتیب ۱۵/۴۹ و ۱۶/۷۴ درصد

References:

- توحیدلو، ق. صادقیان‌مطهر س. ی و کاشانی ع. ۱۳۷۸. بررسی کارائی مصرف آب و برخی پارامترهای زراعی فیزیولوژیکی سه رگه چندرقند در شرایط مطلوب و تنش خشکی. پایان‌نامه کارشناسی‌آرشد. رشته زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج. ۱۳۱ ص.
- توحیدلو، ق. ۱۳۸۰. گزارش پژوهشی سالانه بخش تحقیقات بهزراعی موسسه تحقیقات چندرقند. ۱۱۴ صفحه.
- جواهری، م. ع. ۱۳۷۹. بررسی اثر منابع کودهای دامی. سولفات پتاسیم و اسید بوریک بر عملکرد کمی و کیفی چندرقند. گزارش پژوهشی بخش تحقیقات چندرقند کرمان. ۱۰ صفحه.
- روحی، ا. و توحیدلو ق. ۱۳۷۷. بررسی اثرات متقابل کوددامی و ازت بر برخی پارامترهای فیزیکی خاک و عملکرد محصول در تناوب چندرقند و گندم. گزارش پژوهشی بخش بهزراعی موسسه تحقیقات چندرقند. ۳۰ صفحه.
- طلالقانی، د. ۱۳۷۷. مطالعه کارائی مصرف آب و ازت در شرایط مطلوب و تنش در دو آرایش کاشت چندرقند. پایان‌نامه دکتری واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی. ۲۰۱ صفحه.
- هاشمی‌دزفولی، ا.ح. ۱۳۷۴. جزوه درسی فیزیولوژی تنش‌های محیطی و فیزیولوژی رابطه آب و گیاه. واحد علوم تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی. ۹۰ صفحه.
- کوچکی، ع و سلطانی، ا. ۱۳۷۵. زراعت چندرقند – ترجمه. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۰۰ صفحه.
- مرجوی ع.ر و جهاداکبر م.ر. ۱۳۸۱. بررسی اثرات کمپوست شهری بر خصوصیات شیمیائی خاک و صفات کمی و کیفی چندرقند. مجله چندرقند. جلد ۱۸ ، شماره ۱. صفحات ۱ الی ۱۴.

ملکوتی، م. ج. ۱۳۷۸. کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد با بهینه‌سازی مصرف کود در ایران. ۴۹۴ صفحه. سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی. مرکز نشر کشاورزی - کرج.

نجفی نژاد حمید. ۱۳۷۵. بررسی تأثیر کودامی بر عملکرد و کیفیت ریشه چندرقند. چکیده مقالات چهارمین کنگره علوم زراعت و اصلاح بیانات ایران. صفحه ۱۰۶.

Boguslawski E (1995) The combined effect of mineral fertilizer with different forms of organic fertilizer. *Journal of Agronomy and Crop Science* 174: 1:41-51

Giardini L, Borin M, Berin A, Borti A, Giupponi C (1995) Comparision of crop rotations given different mineral and organic fertilizers, XVIII Annual Conference of the Italian Agronomy Society on rationalization of agronomic practices to reduce environmental impact, Viterbo, Italy 12-14July, *Rivista di Agronomia* 29: 3-403- 408

Hulsbergen KJ, Rauhe K, Scharf H, Matthies H (1992) Long term influence of combined organic mineral fertilization on yield, humus content and nitrogen utilization. *Kuhn Archiv* 86: 2-11-24

Martynovich NN, Martynovich LI (1995) Effect of organic and mineral fertilizers for 50 years on the fertility of podzolic chernozem in the central forest steppe in the right bank region of Ukraine. *Agrokhimiya*. No. 8-PP 57- 69.

Naidenov As, Soldatenko AG, Terkhova SS (1991) Effect of long term application of organic and mineral fertilizers on soil fertility, yield and quality of the production of agricultural crop in rotation. *Agrokhimiya*. No. 5-49- 55

Ostrowska D, Kucinska K (1995) Effect of mineral nitrogen applied in differentiated organic fertilization on the yield and quality of sugar beet. *Annals of Warsaw Agricultural University, Agriculture*. No 29- pp 67- 73

Rabinson F (1988) Precaution in use of manure supplement in arid area. *Field Crop Abstract* Vol. 44 No. 6

Stanhill G (1981) Efficiency of water, solar energy and fossil fuel use in crop production, In *Physiological Processes Limiting. Plant Productivity* pp. 39- 51

- Tanner CB, Sinclair TR (1983) Efficiency of water use in crop production: research or researcher. Amer. Soc. Agron. PP. 1-27
- Vales S, Strand P (1991) Effect of manure application to the holds differentiate in soil. Field Crop Abstract Vol. 43 No. 12
- Yasseen BT, Mamar Al (1995) Further evaluation of the resistance of black barley to water stress. Journal of Agronomy and Crop Science. 174: 109- 19- 24